

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Formusatii Andrei, în cauza penală în privința inculpatului

Iepure Andrei XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 02.04.2018 – 10.08.2018;

2. Instanța de apel: 04.09.2018 – 26.09.2018;

3. Instanța de recurs: 22.11.2018 – 30.01.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Glodeni din 10 august 2018, Iepure Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), 186 alin. (2) lit. c), 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) din Codul de procedură penală, la câte 2 ani și 8 luni închisoare pentru fiecare infracțiune.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei numite, a fost inclusă partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni din 07.06.2018, stabilindu-i inculpatului Iepure Andrei pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile au fost admise, dispunându-se încasarea din contul lui Iepure Andrei în beneficiul IMSP „Centrul de sănătate Glodeni” a prejudiciului material în mărime de 7997 lei, iar în beneficiul părții vătămate Tcaci Lidia – a prejudiciului material în mărime de 6000 lei.

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul

statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 14700 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Iepure Andrei, în perioada 20-22 mai 2017, în localitatea Cujba, r-nul Glodeni, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului de termopan, a pătruns în sediul grădiniței de copii „Mugurel”, unde forțând ușa, a pătruns în biroul directorului grădiniței, de unde pe ascuns a sustras un notebook de model „Samsung” la prețul de 6690 lei. Ulterior, prin culegerea cheilor, a deschis safeul din biroul directorului, de unde pe ascuns a sustras mijloace bănești în sumă de 6000 lei, ce-i aparțin părții vătămate Tcaci Lidia, eschivându-se de la locul faptei.

Tot el, în noaptea spre 31 mai 2017, în s. Sturzovca, r-nul Glodeni, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în incinta grădiniței-creșe nr. 1, de unde pe ascuns a sustras mai multe bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în mărime de 16 888 lei, părăsind locul faptei.

Tot el, în noaptea spre 12 iulie 2017, în s. Dușmani, r-nul Glodeni, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în sediul IMSP „CS MF s. Dușmani”, de unde pe ascuns a sustras un calculator de masă format din unitatea centrală, monitor de model „Phillips”, mause, tastatură, boxe audio, în sumă de 6947 lei, părăsind locul faptei.

3. La data de 17 august 2018, împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 14 700 lei.

În motivarea apelului procurorul a invocat că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.227, 229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins cererea privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizei traseologice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției, pronunțate instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea cheltuielilor judiciare.

Examinând argumentele apelului, instanța de apel a conchis că, în virtutea prevederilor art. 227-229, 142 alin. (2) și 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 75 alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr. 68 din 14.04.2016, prima instanță corect a respins solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, or, aceste cheltuieli au fost suportate în baza ordonanței organului de urmărire penală, a cărui obligațiune este să ordone efectuarea expertizei întru obținerea probatoriului necesar și formulării învinuirii.

Complementar, instanța de apel a precizat că refuzul de a dispune încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare se întemeiază inclusiv pe prevederile art. 6 din Convenția EDO, or, în virtutea acestei norme, statul are

obligăția pozitivă, prin intermediul agenților din cadrul OUP, de a proba, conform art. 24 și 56 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei atrasă la răspunderea penală având, în temeiul art. 96-97 Cod de procedură penală, sarcina probațiunii, atâta timp, cât legea penală îi garantează acuzatului dreptul la „prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală, liberându-l de obligația de a-și demonstra nevinovăția.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 08 noiembrie 2018, a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 14700 lei, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins cererea privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizei traseologice.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal consideră că acesta este neîntemeiat din următoarele considerente.

Colegiul reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe, doar în partea în care a fost respinsă cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

Colegiul lărgit consideră nefondată cerința procurorului de a încasa din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 14700 lei suportate pentru efectuarea expertizelor în cauză, deoarece acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce au fost trecute în contul statului.

Colegiul menționează că normele procedural penale, în vigoare la momentul efectuării expertizei, nu prevedeau expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei obligatorii, cheltuieli ce se făceau din contul statului.

Prin dispozițiile pct. 12 din Art. V al Legii nr. 316 din 22.12.2017, a fost exclus alin. (2) din art. 143 din Codul de procedură penală. Aceste modificări au intrat în vigoare la data de 09 februarie 2018.

Faptul că alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat, nu are relevanță în respectiva speță, deoarece modificările în cauză au intrat în vigoare la data de 09 februarie 2018, iar legea procedural penală nu are efect retroactiv, ținând cont de prevederile art. 3 Cod procedură penală, unde este stipulat că în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Așadar, se reține că efectuarea expertizelor la care face referire recurentul sunt acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, fiind achitate din bugetul statutului în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea efectuării expertizelor, cheltuieli, care odată cu modificarea legii procesuale nu pot fi încasate de la inculpat.

Prin urmare, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționată mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de către recurent, fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art. 414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de

procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui Iepure Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 februarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma